Senecký rai

Karneval

Sviatok zaľúbených

Majstri štetca

Projekt H.Ch.Andersen

2013-01

Úvodník

Zafúkal prudký jarný vietor, prebudila sa všetka zeleň. Na jar sa zobúdzajú kalichy kvetov a aj sedmokrásky. Jar niekomu vyčarí úsmev na tvári. Zamrznuté rieky začínajú odtekať, chlad ide s nimi. Kačky vychádzajú na potoky a jazerá, všade sa rozlieha pokoj. Stromy nahodia zelenú farbu, sneh sa na nich stratil. Cencúle odkvapkali a stratili sa zo striech, zostali po nich iba kaluže.

Tak ako pomaly prišla tento rok jar, tak vám aj my chceme prinášať ďalšie čísla Seneckého raja. V tomto vám prinášame stále rubriky ako je rozhovor. Svoj čas nám venovala pani zástupkyňa Nina, alebo vám ponúkneme vymyslené príbehy a básničky. Piataci so šiestakmi nám opíšu akého projektu sa zúčastnili. Nezabudli sme ani na najväčší sviatok zamilovaných, Valentína.

V tomto čísle nášho občasníka si určite každý z vás nájde niečo, čo ho zaujme a pobaví. Prajeme vám príjemne strávené chvíle pri čítaní Seneckého raja.

Šéfredaktor:
Jakub, 7. ročník

Obsah:

Básnici z lavice .....str. 2
Sv. Valentín.....str. 3
Valentínky .....str. 4
Správičky zo školičky .....str. 5
Príbeh o str.6
Vtipy .....str. 7
Ako napraviť hriešnika .....str. 8
Karneval .....str. 9
Tajný denník .....str. 10
Kto som? .....str. 11
Majk Spirit .....str. 12
Na kávičke .....str. 13
Blahoželáme .....str. 14
Rozprávkové rozprávkovo .....str. 15
Príroda .....str. 18
Zabavme sa.....str. 18

Redakčná rada:

Šéfredaktor: Jakub
Grafická úprava: Juraj
Redaktori: Sebastian, Roman, Andrejko, Mário, Paľo, Aďo, Erik, Peťo, Lukáš, Michal, Patrik,

Básnici z lavice

Ty moje slniečko,
máš pekné srdiečko.
Milujem ťa jak ružu.
Keď som ťa uvidel
v duši som si povedal:
„Buď mojou láskou."
Chcel som ísť s tebou do neznáma.
Odišla si odo mňa, dala si mi facku.
A dala si mi pred tým Kozla jedenástku. ☺

Tomáš, 6. ročník

Keď som ťa videl po prvýkrát,
napadlo ma, že ťa musím mať.
Láska moja, vedel som, že raz ťa budem mať,
že ťa raz budem bozkávať
a moje srdce tebe dávať.
Láska viem, že ťa veľmi milujem
a túto pieseň tebe venujem.

Roman, 6. ročník

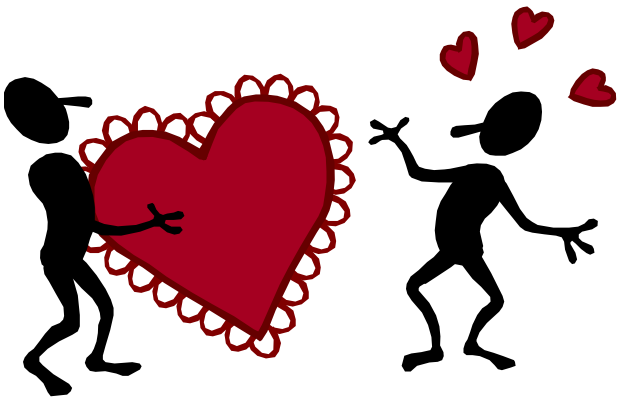

Veľkonočný zajko

Videl som včera zajka,
v koši niesol pestré vajká.
Pri hostinci Pod bazou,
vzdal sa všetkých príkazov.
Košíček do trávy schoval,
zakrepčil si, zatancoval.

Žabka kvak – kvak kvakotala,
banda cvrčkov vyhrávala.
Zajko strihal ušami,
pohadzoval nôžkami.
Keď sa napil medovinky,
stváral samé somarinky.

Sebastián, 6. ročník

Vieš kto bol svätý Valentín?

14. februára sa oslavuje sviatok všetkých zamilovaných. Posielajú sa valentínky, nakupujú sa darčeky a zamilovaní sa schádzajú na romantických miestach. Ale vieš, kto to bol sv. Valentín a prečo si ľudia práve v tento deň vyznávajú lásku?

Legendy o svätom Valentínovi

O svätom Valentínovi, ktorý žil v 3. storočí nášho letopočtu, koluje celý rad legiend. Jednou z najznámejších je kresťanská legenda, ktorá popisuje obdobie za vlády cisára Klaudia II. Tento panovník rád a často viedol vojny, ale rímski muži jeho nadšenie nezdieľali a neradi vstupovali do vojska. Podľa Klaudia bol dôvod prostý, nechceli opúšťať svoje ženy a rodinu. Preto zakázal všetky zásnuby a sobáše v celom Ríme. Valentín bol rímsky kňaz, ktorý aj napriek cisárovmu zákazu tajne sobášil zamilované páry. Keď to Klaudius zistil, uväznil Valentína a odsúdil ho na trest smrti. Poprava sa konala 14. februára roku 296. Pred svojou smrťou napísal Valentín milostný dopis jednej žene, a tak vzniklo prvé valentínske prianie.

Druhej legende o sv. Valentínovi sa hovorí pohanská. Odohráva sa tiež v starom Ríme a popisuje Valentína ako cnostného, počestného a múdreho muža. Cisár sa dopočul o jeho múdrosti a pozval ho k sebe. Oficiálne sa Valentín nemohol stať cisárovým priateľom, pretože veril poverám. A tak radšej ubytoval Valentína u mestského prefekta Astoria, kde mal byť tzv. pod kontrolou. Prefekt mal krásnu, ale nevidomú dcéru, do ktorej sa Valentín zamiloval. Astorius ho poprosil, aby sa modlil za dcérin zázrak. Dievčaťu sa skutočne zrak navrátil a o zázračnom uzdravení si rozprával celý Rím. Bohužiaľ pohania odmietli v zázrak uveriť a vtrhli do domu prefekta. Odviedli Valentína a za mestom mu sťali mečom hlavu. Po svojej smrti sa stal sv. Valentín patrónom vernej, čistej a oddanej lásky.

Svätý Valentín vo svete

V Spojených štátoch má sviatok sv. Valentína dlhú tradíciu. Prvé valentínske prianíčka boli vyrobené v 19. storočí, maľovali sa ručne na papieri zo zámoria a zdobili sa ornamentmi, ale aj korálikmi, morskými mušľami alebo sušenými kvetmi a pod. V Anglicku sa medzi ľuďmi hovorilo, že 14. februára si vtáci, predovšetkým holuby a labute, volia svojich partnerov na celý život. V Škótsku sa každý rok usporadúva festival, na ktorom si mladí ľudia losujú z klobúka meno svojho Valentína alebo Valentínky, s ktorou potom majú pretancovať nasledujúci večer. Podľa iného škótskeho zvyku sa Valentínom alebo Valentínkou stane prvý človek, do ktorého v ten deň doslova vrazíš na ulici. Tradíciu sv.

Valentína nájdeš aj v Austrálii, kde zlatokopovia utratili nehorázne sumy za valentínske figúrky, alebo v Taliansku, kde sa v období sviatku sv. Valentína konal jarný festival pod širim nebom.

Zdroj: http://zuzvik.blog.cz/0902/svaty-valentin

Dal som maminke srdiečko. Bolo červenej farby a na srdiečku bolo napísané: „Pekný a šťastný Valentín." Maminka sa potešila. Povedala mi, že prianie je pekné a ďakuje za neho. Potom sme spolu oslávili Valentína.

Bol som zaľúbený do Bianky. Raz som jej to aj povedal, ale ona mi povedala že som ešte malý aby som ju mal za frajerku. Tak som zobral do kvetinárstva maminku a kúpil som jej ružu. Brat jej doniesol druhú. Mamina nám dala pusu na líca. Ruže pekne voňali, ale ja som stále túžil po Bianke. Zazvonil zvonec a Valentína bol koniec.

Andrejko, 5. ročník

Valentínske prianíčko

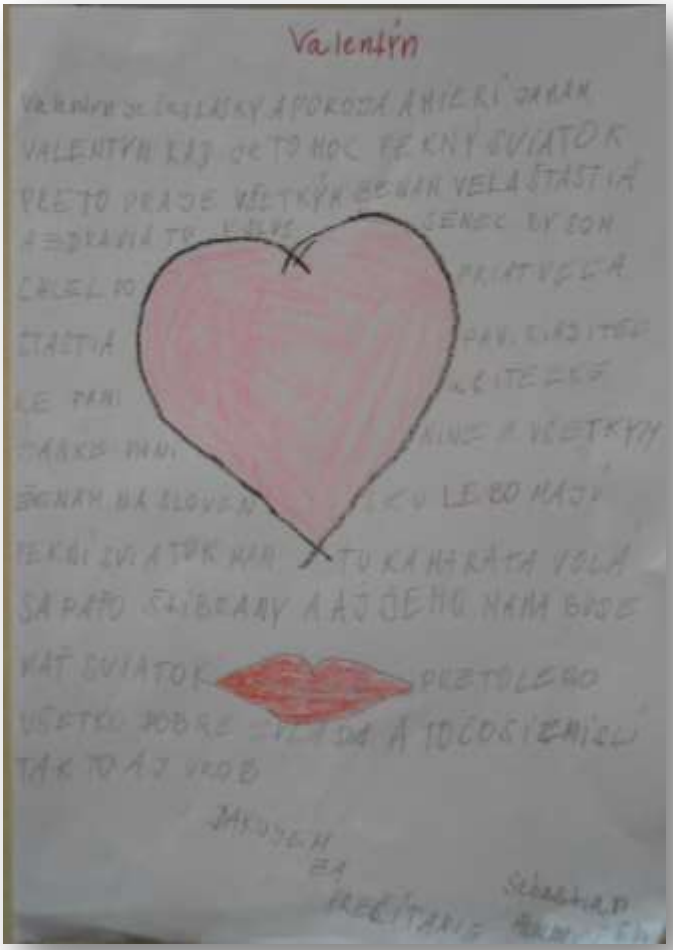

Správičky zo školičky

od Lukáša, 9. ročník

V škole máme novú interaktívnu tabuľu

Všetci sme sa čudovali, prečo nám jedného dňa prišli do školy na okná montovať žalúzie. Učitelia nám povedali že to na to, keď budeme pracovať s interaktívnou tabuľou. Všetci sa tešíme ako sa s ňou budeme učiť. Bude to zábavnejšie a určite sa aj viac naučíme, vlastne sa budeme hrať. Pani riaditeľke isto záleží na našom vzdelaní a na kvalite vyučovania celej školy. A žalúzie nám poslúžia aj v lete, keď bude svietiť horúce a silné slnko. Prvé hodiny s interaktívnou tabuľou boli zaujímavé, už sa s ňou len poriadne naučiť pracovať.

Snehuliaci na dvore

Táto zima bola naozaj dlhá a my sme si ju spríjemňovali všelijako. Všetko sa to udialo z nedele na pondelok, keď nám nasnežilo asi 30 centimetrová nádielka čerstvého tuhého snehu. Odhrabávali sme ho pred budovou, aj pred školou. Poobede sme sa vybrali s pánom Peťom na dvor a tam sme sa začali guľovať. Videli sme skupinu G, ktorá postavila veľkého snehuliaka, tak sme ich chceli prekonať. Okamžite sme spravili gule a postavili ešte väčšieho snehuliaka. Pán Peťo nám s ním pomáhal. Všetkých nás pochválil za skvele odvedenú robotu a potom sme sa tešili už len na teplo vo vnútri.

Výtvory zo slaného cesta

Pani Monika prišla so super nápadom na výchove, že si spravíme figúrky a ozdoby na poličky. Tak sme si vyrobili cesto, ktoré sa skladalo z múky, soli, lepidla na tapety a vody. Bolo to super, z cesta sme začali modelovať myši, hadíky, prasiatka, srdiečka, ale aj tabuľky s menami. Potom sme naše dielka dali do rúry upiecť, aby sa z nich vyparila voda a mohli sme ich namaľovať. Po vysušení sme ich ručne namaľovali a dali na okno vysušiť. Nakoniec sme naniesli tenkú vrstvu laku a znova nechali vyschnúť. Vznikli nám krásne ozdoby na parapety a poličky. Skrášlili sme si izby a dostali aj pochvalu od vychovávateľov.

Príbeh o malom - veľkom kráľovi

Bola raz jedna krajina, ktorá bola taká malá ako ľudská dlaň. V tej krajine žili malí ľudia Fóristi. Už z toho názvu môžete zistiť, že to boli veľkí humoristi s mnohými fórmi. No a táto krajina mala svojho kráľa.

Ten bol oproti svojim poddaným väčší, no nemal vôbec náladu na fóry, lebo ho bolela hlava. A keďže všetci robili iba srandičky a neučili sa, nik nevedel čo s tým spraviť. Tak zavolal svojho bratranca kráľa z Kráľovstva vzdelaných. Ten vyslal dvoch svojich ľudí – učiteľa Cecila a Mecila. Mecil vyliečil kráľa Ibalginom a dal ostatným vzdelanie. Cecil naučil ľud čítať a písať. Preto toto kráľovstvo začalo byť nudné a bez vtipu.

Kráľ sedel vo svojej spálni a rozmýšľal o tom, že by sa mal ženiť. Keď išiel na pytačky do iných kráľovstiev, tak ho odmietli. Veď kto by chcel žiť v krajine nudy? Tak kráľ zavolal svojich radcov, no nik mu nevedel poradiť. Kráľ dal vyvesiť plagáty, že každý kto mu dá dobrú radu dostane 25 zlatých. Prišli rôzny ľudia, no nik mu dobrú radu nedal. Raz prišiel otrhaný starec a ten mu povedal, že môže usporiadať olympiádu vtipov. A stalo sa! Kráľ si na ňu do poroty pozval princeznú Ditriu. Bola z Kráľovstva Ditriovcov. Kráľ odštartoval súťaž. Prišli rôzni Fóristi, no do finále postúpil len dvaja. Prvý dostal od kráľa hodnotenie 8,7 bodov. Druhý finalista nepovedal nič, lebo chcel vyzvať kráľa na súboj vtipov medzi nimi, miloval tiež princeznú Ditriu.

Súboj vyhral kráľ Fáristov. Princezná si ho zobrala za manžela a žili spolu šťastne až do smrti.

Michal, 8. ročník

☺ Dinosaurík sa pýta matky: „Mami, keď umriem pôjdem do neba?"
„Nie synak, do múzea."

☺ Trojročný génius Miško Kocka poskladal 5000-dielne, trojrozmerné puzzle za 2 dni a chystá sa na nový rekord. Rodičia mu kúpili strúhanku a malý Miško skladá rožky.

☺ Medveď zvolá ráno všetkých obyvateľov lesa: „Milé moje zvieratá, v noci ma niekto z vás kopol. Aj keď som ho nechytil, cítil som, že na hlave mal dlhé uši.“ Zrazu sa zajac začne hrozne rehotať: „Slimák, máš problém...“

☺ Zhovárajú sa dve kravy: „Všimla si si, ako Betka v poslednom čase veľmi schudla?“
„To preto, lebo je poverčivá. Vzala si do hlavy, že bude jesť len štvorlístky.“

☺ Starenka nastúpi do autobusu: „Jeden lístok, prosím.“
Vodič sa jej pýta: „Kam chcete lístok, teta?“
„Sem do ruky.“
„Ale kam cestujete?“
„Idem na svadbu.“
Naštvaný vodič sa nervózne pýta: „Ale babka, kde bude tá svadba?“
„Keď bude pekne, tak vonku, keď bude zima, tak vnútri.“

☺ „Povedz pravdu!“
„Nie!“
...šmyk sekerou jednu nohu...
„Povedz pravdu!“
„Nie!“
...šmyk sekerou druhú nohu...
Potom násilník hovorí: „Vidíš, lož má krátke nohy!“

Čo robí 17. Blondínok pred kinom?
„Čaká, kým príde osemnásta, lebo film je prístupný až od osemnástich.“

Stojí vo výťahu múdra blondínka, hlúpa blondínka a vodník. Kto prežije keď výťah spadne?
„Hlúpa blondínka, pretože múdra blondínka a vodník sú rozprávkové bytosti.“
Adam, 8. ročník

Ako napraviť hriešnika

Kedysi dávno, okolo roku 1750 žil jeden chlapec, ktorý sa volal Ondrej. Bol to taký malý bucľatý chlapec. Vždy chcel byť farárom a to sa mu aj splnilo. Ľudia ho mali radi, on bol rád tiež. Jedného dňa však už nechcel byť farárom, ale anjelom. Tak jedného dňa zostúpila Panna Mária na zem a opýtala sa Ondreja: „Počula som, že by si sa chcel stať anjelom.“ Ondrej jej na to odpovedal: „Áno Matka milostivá.“ A Panna Mária mu na to odpovedala: „Dobre teda, ale musíš splniť jednu úlohu. Musíš za sedem dní napraviť aspoň jedného hriešnika.“ Ondrej pozorne počúval a ešte sa opýtal: „Ale ako ich mám napraviť?“ Panna Mária mu odpovedala: „Počúvaj svoje srdce a uvidíš.“ Potom Panna Mária odišla.

Ondrej rozmýšľal ako má napraviť aspoň jedného hriešnika. Ako tak išiel po lese, uvidel čerta. Prišiel za ním a spýtal sa ho: „Ahoj, ako voláš?" Čert mu na to odpovedal: „Volám sa Lukáš, som k tvojim službám." Vtedy dostal Ondrej nápad. Chcel využiť čertovu moc, lebo sa hovorilo, že čerti nosia u seba zázračnú tašku, ktorú mal Lukáš tiež. Ondrej sa ho opýtal: „Lukáš, tá taška čo máš u seba, ona je zázračná, však?" Lukáš mu odpovedal: „Áno, je. Ale načo ju potrebuješ?" „Chcem ísť do neba a potrebujem napraviť aspoň jedného hriešnika." Lukáš súhlasil a išli lesom. Po hodinke uvideli zámok, v ktorom žil zeman. Mal krásnu slúžku, ktorá sa volala Magdaléna. Bola mladá a veľmi pekná. Ondrej povedal Lukášovi: „Požičaj mi tú tašku a počkaj ma tu!" Lukáš mu požičal tašku a čakal na Ondreja. Ten prišiel k slúžke Magdaléne a opýtal sa: „Nemáš niečo na zjedenie?" Hral sa na bezdomovca. Magda mu odpovedala: „Pravdaže, ale musíme ísť tajne do mojej izby." Išli do izby a Magda mu doniesla vianočku s mliekom. Ondrej sa jej opýtal: „Čo by si si ty a tvoji dvaja známi priali?" Magda mu odpovedala: „Ja by som chcela byť trochu bohatá, môj pán by chcel byť zaľúbený do nejakej mladej ženy a princ by si chcel vyskúšať byť žobrák." Ondrej poďakoval za vianočku a mlieko a odišiel. Prišiel k čertovi ktorý zaspal. Zobudil ho a hovorí: „Tak, už mám troch hriešnikov." Ondrej buchol po taške a povedal: „Nech je Magda bohatá, nech je princ žobrák a bohatý zeman nech sa zaľúbi do prvej mladej dievčiny, ktorú uvidí." Tak sa aj stalo. Magde sa pod vankúšom zjavili zlaté mince, z princa sa stal žobrák a zeman sa zaľúbil do Magdy keď vošiel k nej do izby. Práve vtedy išiel aj s jeho ženou, ktorá Magdu nemala rada. Ona jej našla pod vankúšom mince a obvinila ju z krádeže. Zeman si ju zastával, ale jeho žena zavolala hradnú stráž, ktorá ju zamkla do väzenia hlboko pod hradom. Princ ktorý sa stal žobrákom išiel na koni a zastavila ho stráž a obvinila, že ukradol princovho koňa. Zobrali ho do väzenia kde bola aj Magda. Magda mala strašne rada princa, ale ako žobráka ho nespoznala. Povedali si prečo sú tam a medzi tým Ondrej s Lukášom išli do kostola kde Ondrej slúžil. Ondrej vstúpil do kostola a prihovoril sa k Panne Márii. Panna Mária zostúpila na zem a povedala: „Ondrej, čo si to urobil?! Otvárajú sa ti dvere do pekla, teraz kvôli tebe je princ a Magda vo väzení. Ešte máš šesť dní na to, aby si napravil svoje hriechy." Panna Mária odišla. Kým sa s ňou Ondrej rozprával, tak za Magdou prišiel zeman a dal jej návrh. Keď si ho zoberie, tak sa nikto nedozvie, že kradla. Ale keď nie, tak jej dajú 25 rán bičom na námestí. Rozplakaná Magda si vybrala prvú ponuku a išla k nemu na zámok. Za tri dni mali svadbu. Keď Ondrej prišiel za Lukášom, povedal mu: „Tú tašku mi za každú cenu nedávaj, teraz musíme ísť vyslobodiť z väzenia princa." Keď prišli k väzeniu, Ondrej rozmýšľal ako sa dostane do vnútra. Potom mu napadlo, že sv. Lucia ho tam dostane. Poprosil ju a sv. Lucia ho dostala do väzenia a aj s princom z neho. Rýchlo utekali za Magdou. Po ceste mu Ondrej všetko vysvetlil. Keď utekali do zámku, tak sa už chystala hostina na svadbu. V polovičke cesty sa Lukáš oddelil od Ondreja a princa. Magda a zeman už išli k oltáru. Keď prišli k oltáru, tak sa Magda a zeman pobozkali.

Vtedy sa Ondrej zasmial, lebo farár bol Lukáš, čiže svadba bola neplatná. Magda rýchlo nasadla do koča a s Ondrejom, Lukášom a princom a odišli zo zámku do kostola. Tam chcel Ondrej zosobášiť

Magdu a Princa, lebo sa mali radi. Len Magda princa ako žobráka stále nespoznala. Ondrejovi ich prišlo ľúto, tak povedal Lukášovi: „Hoď mi tú tašku!" Lukáš mu vysvetľoval, že by to nemal robiť, ale Ondrej sa nedal presvedčiť. Princa premenil znova na takého aký bol a mohla sa konať svadba. Ondrej sa obrátil k Panne Márii, ktorá zostúpila na zem a povedal jej: „Tak, môžeš ma poslať do pekla." Panna Mária mu odpovedala: „Ale napravil si aspoň jedného hriešnika, seba! Teraz môžeš ísť do neba." Ondrej sa celý šťastný rozlúčil s Magdou, Princom a Lukášom a odišiel do neba. A možno sa doteraz na nás pozerá.

Erik, 9. ročník

Karneval

Vo fašiangovom období sme začali vyzdobovať jedáleň. Všetci sme niečo robili, niekto reťaze, druhí ich lepili. Ja som zdobil na rebríku a stále so mnou chlapci mykali a triasli. Pomáhali nám aj „géčkari". V skupinách sme si vyrábali masky. Dlho sme rozmýšľali čo a ako. Ja som sa rozhodol, že budem bezdomovec. Zohnal som si veci od farmárov a uhlie od pána Nandiho. Mal som biele monterky a smradľavú károvanú košeľu. Erik mal modré monterky a biely sveter. Ostatní sa ešte rozhodovali ako vylepšiť svoje masky. Posledný deň sme išli do školy a tam sme sa tešili na karneval. Konečne sme prišli na obed a mali sme asi dvadsať minút na prichystanie.

Namaľoval som sa uhlíkom, obliekol som sa a išli sme na karneval. Každý prezentoval svoje masky a ukázal čo vie. Potom sme tancovali a spievali a čakali na vyhodnotenie. Prvé miesto obsadil Nikolas. Bol šašo.

Paľo, 8. ročník

Tajný denník Jakuba odhalený

Moje prázdniny

Začali jarné prázdniny. S mamou a ujom sme sa chystali do hotela Jurika blízko Demänovskej doliny. Najskôr sme sa chceli ubytovať keď sme tam prišli, ale pán recepčný nám povedal, že musíme vydržať do druhej, lebo ešte upratujú izby. Nám sa nechcelo čakať, tak sme sa vybrali do hotela Avena v Liptovskom Jáne. Zatiaľ sme sa len najedli, ale mne to veľmi nechutilo. Potom sme sa vybrali do bazéna, ktorý bol v hoteli. S mamou sme dohodli, že keď preplávam bazén, tak si pôjde so mnou zahrať stolný tenis. No ako vždy, ja som doňho nevošiel, lebo som sa bál. Nakoniec si so mnou zahrala ping pong mama z iného dôvodu, ale to je jedno. Hral som stolný tenis s mamou aj ujom. Bolo super zahrať si s nimi. Aj mama bola rada, že si mohla zahrať. Obidvaja boli spotení ako myši. Mama tam lietala ako včela z jednej strany na druhú a ujo, ten stál iba na mieste, veď kam sa ponáhľať. Nie? Život rýchlo beží. Vrátili sme sa do Juriky. To je ten hotel v ktorom sme boli ubytovaní. Pán recepčný nás ubytoval na izbe číslo 10. Bola to malá, ale útulná izbička. Bola tam jedna manželská posteľ a jedna prístelka. Večer sme šli na večeru. Bola výborná. Mali sme zemiakovú kašu a rezeň. Mamina je vegetariánka, tak mala iba zemiakovú kašu a rajčinky. My s ujom tak isto, ale aj s mäsom. To mäso bolo výborné! To vravím preto, lebo mi chutilo. V ten večer keď som bol na facebooku sa mi zapáčila jedna baba čo bola v tom hoteli. Volala sa Natália a bola šiestačka. Ale prišlo mi to trápne. Bytča je mesto, v ktorom bývam už dlho a tam už jednu mám. Tak preto mi to prišlo blbé. Tento pobyt trval iba štyri dni, ale užil som si ho naplno. Poviem vám, bolo to ťažké zaspať v izbe ktorá mala 24°C. Ale zaspal som.

Pondelok

A takto nejako prebiehali ďalšie dni. Raňajky boli o ôsmej a o deviatej švédske stoly. Potom sme sa vybrali na nejaký výlet. Ujo Juraj mi ponúkol dve veci: ísť na lyžovačku, alebo do Oravíc. Tak som si vybral Thermal park Oravice. Čakal som že vstupné bude drahé, ale dalo sa to prežiť. Boli sme tam štyri hodiny a viac sa ani nedalo. Výborne som sa vybláznil. Najteplejšia voda mala 38°C. Potom sme sa vybrali pozrieť lyžiarske strediská. Mama nechcela pochopiť, že sa nechcem lyžovať. Aj by som sa lyžoval, len mi tam chýbala Barborka. Lebo to je o ničom sa lyžovať sám. Niekoho by som vedľa seba chcel keď sa budem lyžovať. Ale to vieš len ty môj denníček . . .

Moja frajerka

Volá sa Barborka, je z Bytče, má 13 rokov, je blondínka, nie tak celkom. Je hrozne sexi, je chudá. Spoznali sme sa v jednom nemenovanom tábore. Bolo s ňou super. Vtedy sme ešte nevedeli že budeme spolu chodiť. Bol to môj prvý tábor z Cirkevného centra v Bytči. Keď sme šli na Skalnaté pleso lanovkou, tak sme sa trochu báli a vtedy to začalo. Začali sme sa spoznávať a takto to šlo celý tábor. Začali sme najskôr menom. Opýtal som sa jej ako sa volá a potom ona mňa. Tábor bol s ňou super. Zažili sme veľa srandy. Odvtedy sme priatelia. Teraz sme niečo viac, už spolu chodíme, ale to netreba rozpisovať. Ako sa vraví: „Náhoda je blbec." Chýba mi na viacerých miestach, keď som sám vonku a v tej chvíli by som ju chcel mať pri sebe. Skrátka, ja ju milujem! No čo!

Jakub, 7. ročník

Kto som?

Volám sa Peter, som zo Svätého Jura. Bývam v rodinnom dome a máme veľkú záhradu s prístreškom a veľkým bazénom.

Som tu za nadávanie učiteľom, vymeškávanie hodín atď. Už som vystriedal tri školy. Najprv som chodil do školy do Jura, potom do Pezinka a Bratislavy. A teraz som skončil tu. Budem sa snažiť nahrabať čo najviac dobrých bodov, aby som sa odtiaľto čo najskôr dostal. Zatiaľ sa cítim dobre, na skupine je dosť dobrý kolektív. Je nás osem a je to v pohode. Dosť ma tu baví hrať stolný tenis a výhoda je aj to boxovacie vrece. Môžeme mať sparingy medzi sebou.

Moje záľuby sú chodenie von, fajčenie, dievčatá, pes . . . Doteraz som mal úplne dobrý život a neuvedomoval som si aké problémy som robil a nechcel som ich riešiť. Vždy ich za mňa riešili rodičia a ja som na to zvysoka kašľal, až som sa dostal sem. Tu za mňa problémy nebude riešiť nikto iný, tu si musím riešiť všetko sám. Najlepšie je, keď nemám žiadne. Vtedy sú aj dobré body a dá sa ísť domov na víkend. Jediná nevýhoda je, že domov môžete ísť len každý druhý víkend a musíte byť pochválený.

P.S. Vadí mi, že sa všetko robí v nástupoch a mohli by sme dostávať väčšie porcie ☺.

Peter, 9. ročník

Polovičný život Majka Spirita

Pravé meno: Michal Dušička
Dátum narodenia: 28.8.1984 v Bratislave
Vek: 28 rokov
Znamenie: Panna

Začal spievať keď mal 15 rokov. Jeho najbližší ho volajú Došo. Spolupracoval s MadSkill, Vec, DNA, Tina, Ego, Nironic. Počas svojej hudobnej kariéry, ktorú odštartoval keď mal 16 rokov vydal albumy: Jednašestka ftvojom klube
Antivírus
Čísla nepustia

Keďže jeho fanúšikovia hovorili, že v každej pesničke spieva s niekým, rozhodol sa vydať sólový album s názvom Nový človek v sympatickom dátume 11.11.2011. Majk začal rappovať ako žiak v škole na ulici Hálová v Petržalke, z čoho vznikol názov H16. Majk má mladšieho brata. Pred nedávnom navštívil Peru, Bolíviu, Argentínu, Brazíliu. Najradšej nosí veci od Nike, ktorá je jeho oficiálnym sponzorom. Zaujíma a o filozofiu a aj preto rád číta knihy. Konzumáciu alkoholu vyvažuje jeho obľúbeným zeleným čajom, ktorý je akýmsi symbolom Zeme.

Roman, 6. ročník

Tomáš Garrigue Masaryk

Prvý prezident ČSR, bol vzdelaným človekom a pragmatickým politikom. Narodil sa 7. marca 1850 v Hodoníne. Jeho otec kočiš, bol Slovák. Tomáš sa učil za zámočníka a kováča, ale jeho nadanie ho predurčovalo na vyššiu dráhu. Napokon vyštudoval filozofiu na univerzite vo Viedni. Ako 28 ročný sa oženil s Američankou Charlotte Garrigueovou a odvtedy si privlastnil meno Garrigue. Ako vysokoškolský profesor si svojimi poslucháčmi získal priazeň. Počas prvej svetovej vojny sa spolu s M.R.Štefánikom postavil na čelo odboja Čechov a Slovákov a obaja sa diplomatickými cestami pokúšali získať spojencov myšlienky česko-slovenskej štátnosti. Masaryk mal rád Slovensko, rád sa doň vracal, ale Slovákov považoval za čiastku jednotného česko-slovenského národa. Tomáš Garrigue Masaryk je národný hrdina a zomrel 14. septembra 1937 v Lánoch.

Mário, 8. ročník

Na kávičke s . . .

pani zástupkyňou Ninou

Ako sa cítite v pozícii vedúcej výchovy?
Výborne.

Je to ťažká práca? Vyžaduje veľa energie?
Áno.

Ste spokojná so svojim vzdelaním a prácou?
Najspokojnejšia.

Čo ste chceli robiť keď ste boli malá?
Sudkyňu.

Ako dlho plánujte pracovať na tomto poste?
Ešte uvidím.

Čo vravíte na zamestnancov ktorých riadite, poslúchajú?
Jasné že poslúchajú!

Čo robíte vo voľnom čase? Aké sú vaše záľuby?
Venujem sa rodine, športujem, venujem sa psovi a spím.

Ako sa má váš pes?
Mám sa ho spýtať? ☺

Chutia vám obedy v školskej jedálni?
Jasné, preto sa tu stravujem.

Je pravda že bývate v Senci?
Áno.

Čo nám poviete na vytvorenie sk. B?
Skupina sa vytvorila, lebo bola potrebná.

Čo odkážete našim čitateľom a redakčnej rade?
Prajem vám veľa úspechov do ďalšieho obdobia.

Pani zástupkyni Nine ďakujeme za rozhovor a za to, že si na nás našla chvíľočku času. Lukáš, 9. ročník

Čo zvyknem robiť cez prázdniny?

Teším sa keď pôjdem domov. Pôjdem s dedom ku babke, privítam sa s nimi a potom sa pôjdem poriadne najesť. Babka bude variť dobré jedlá, teplú polievku a veľa mäsa a ryže. Prezlečiem sa, vyberieme sa s bratom na autobusovú zastávku, počkáme na autobus, dám si batožinu do batožinového priestoru, zaplatím vodičovi aj za mňa, aj za brata. Budem sa pozerať cez okno. Chcem sa rozprávať s bratom ako sa má a čo robiť keď som nebol s ním. Potom ma mama so sestrou pôjdu čakať. Doma si pozriem nejaký dobrý film, dám si dobrý keksík, budem počúvať hudbu, alebo sa pôjdem hrať na notebooku, možno si budem sťahovať pesničky. V sobotu ráno keď sa zobudím pôjdem do obchodu, kúpim si rožky, šunku, maslo, syr, kakao a poriadne sa najem. S bratom si zahráme futbal. Jak vždy ho porazím. Bude mať nervy a bude ma naháňať po celom ihrisku. Budeme len oddychovať a ja si budem užívať rodinu.

Adam, 8. ročník

Blahoželáme

Len to najkrajšie, čo život môže dať, chceme Vám k Vášmu sviatku zaželať. Nech slza bolesti Vám tvár nikdy nezmáča, žiaľ a smútok nech sa Vám chrbtom otáča, nech len zdravie, šťastie, láska a dobrota, sú náplňou ďalších rokov Vášho života.

Oslávencom prajeme všetko najlepšie!

Nikolas,
22. Január, 14 rokov

Tomáš,
31. marec,
13 rokov

Aj meninovým oslávencom prajeme všetko najlepšie. A sú to . . .

Mário – 19. január
Erikov – 2. február
Roman – 23. február
Tomáš – 7. marec
Jozef – 19. marec

Rozprávkové rozprávkovo

Počas mesiaca február sme sa so žiakmi piateho a šiesteho ročníka pustili do náročného projektu. Téma ktorú sme mali spracovať bol Chans Christian Andersen. V triede sme si rozdelili úlohy na ktorej mal každý sám pracovať a nakoniec sme výsledky našej práce spojili a vzniklo z toho video O škaredom káčatku a plagát, ktorý visí na stene našej triedy. Ako sme pracovali si môžete pozrieť na fotografiách. A aspoň časť z toho čo sme zistili si môžete prečítať v nasledujúcom článku.

Zo života slávneho rozprávkara

Hans Christian Andersen sa narodil 2. apríla 1805 dánskom meste Odense na ostrove Fyn. Otec mu často čítal rozprávky a hry. Chlapček bol učenlivý. Čítať sa naučil v materskej škole. Rád chodil za starou mamou do chudobinca, pri ktorom predávala zeleninu, a tu jej a iným ženám rozprával všelijaké múdrosti, za ktoré ho obdivovali. Potom mu ony rozprávali ľudové rozprávky a dieťa, plné fantázie, s napätím počúvalo.

Najväčším zážitkom pre chlapčeka bola návšteva v divadle. Rád si sám vymýšľal divadelné predstavenia, vytváral bábky a šil im šaty. Otec povzbudzoval syna v týchto záľubách a chcel, aby dosiahol vyššie postavenie. Andersenov otec sa dobrovoľne prihlásil do Napoleonových vojsk, lebo si myslel, že ľahko získa dôstojnícku hodnosť, a potom svojej rodine zaistí lepšiu budúcnosť. Keď sa vrátil z vojny mal podlomené zdravie a onedlho umrel.

Pokiaľ mal H. Ch. Andersen pri sebe otca, jeho život bol aspoň trochu fajn. Keď zomrel všetko sa zmenilo. Matka musela ťažko pracovať ako práčka, znova sa vydala. Nový otec nemal svojho nevlastného syna rád a často mu to dával najavo. Aj Hans musel ťažko pracovať v továrni. Keď bol malý nemal kamarátov. Deti sa mu vysmievali pre

jeho chudú postavu a ťarbavú chôdzu. On ale sníval, že raz sa jeho život zmení a bude slávny.

Štrnásťročný Andersen odišiel z rodného mesta do Kodane. Chcel byť operným spevákom, lebo mal pekný hlas a popri tom túžil písať divadelné hry. Bol veľmi sklamaný, lebo jeho tvorbu neprijali. Pomocou dobrodinca Jonasa Collina študoval na gymnáziu, ale nebol veľmi dobrý žiak.

Aj napriek nie peknému detstvu sa z mladého Andersena stal slávy spisovateľ. Na jar 1872 nešťastne spadol z postele, veľmi vážne sa zranil, už sa ale neuzdravil. Zomrel 4. augusta 1875.

Patrik, 6. ročník

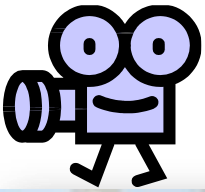

Šili sme maňušky

Spracovávali sme texty vo Worde

Vytvárali sme papierovú koláž

Maľovali sme kulisy na divadlo

Hrali sme divadielko

Po dobre vykonanej práci

Detské domovy, opustené deti

Ako vieme, na Slovensku sú stovky detských domovov, sociálnych zariadení a opustených detí v nich. Zvyčajne za to nemôžu keď sa sem dostanú, ale nevzdávajú sa. Naopak, majú ešte väčšiu chuť ukázať ľudstvu niečo veľké, aby ostatní videli čo dokázali a aby sa ani ostatní nevzdávali.

Ako by ste žili vy bez svojich rodičov? Väčšina z vás by sa určite psychicky zrútila, ale sú aj takí, čo budú svoj život žiť ďalej a takýchto silných ľudí by sme mali obdivovať. V detských domovoch sú aj také deti, o ktoré sa nemá kto starať, alebo ich rodičia sú v zlej finančnej situácii, tak im sociálne úrady odobrali deti a umiestnili ich do takýchto zariadení. Sú aj také deti, ktoré sa narodili v zlej rodine, rodičia sú „feťáci", alebo alkoholici a svoje deti týrajú a zneužívajú. To spôsobuje, že sú psychicky poznačené na celý život. Takéto deti nemôžu za svoj osud, ale sú aj také, ktoré si zaň môžu. Deti, ktoré každý deň porušujú zákony, šikanujú druhých, fetujú, pijú, nechodia do školy. Niektoré sa polepšia, no niektoré bohužiaľ nie. Takéto deti sú umiestnené do nápravno-výchovných zariadení. Niektorí majú v zariadeniach dobré, aj keď len účelové správanie a pustia ich domov. Prestanú robiť to čo robili, ale niektorí robia stále to isté. Však povedzte, čo by ste s takýmito deťmi robili? Väčšina z nich dostane ústavnú starostlivosť čo znamená, ostanú v zariadení do osemnástich rokov. Niektorí z nich sa až vtedy spamätajú. Utekajú kvôli drogám, kradnú kvôli peniazom a takýto končia v reedukačných zariadeniach. Potom chodia z basy do basy. Ale môžu si za to sami!

Takže si z nich neberte príklad a radšej si dvakrát premyslite či urobíte nejakú vec a aké budú za ňu následky. Dbajte na svoje deti aby neskončili tak, ako tieto.

Erik, 9. ročník

Príroda v štyroch ročných obdobiach

Počas celého roka naša matka príroda vystrieda štyri ročné obdobia. Každé má svoje čaro. Tí, ktorí majú radi ako ich hrejú slnečné lúče, tak pre tých je tu leto. A pre tých, ktorí sú radi keď padajú snehové vločky je tu zima.

Zima má svoje čaro v tom, že padá sniežik a sú sviatky pokoja. V zime zamŕzajú jazerá a rieky a na stromčekoch sú snehové chumáče. Malé deti sa šmýkajú na bielych kopcoch. Na jar kvety vytláčajú svoje hlávky, stromčeky pučia od radosti a ľad sa mení na vodu. Jar je zázračná v tom, že sa prebúdza príroda.
V lete sa vlní voda a obloha je čistá ako krištáľ. Deti sa v lete kúpu vo vode a radujú sa na slnku. Na jeseň hrajú stromy rôznymi farbami. Lístie jemne šuchoce pod nohami ako malé myšky. Je to čas, keď odchádza leto a prichádza zima. Na záver by som chcel napísať, že si musíme chrániť našu prírodu, pretože je nádherná.

Erik, 7. ročník

3	4		8	2	6		7	1
		8				9		
7	6			9			4	3
	8		1		2		3	
	3						9	
	7		9		4		1	
8	2			4			5	9
		7				3		
4	1		3	8	9		6	2

Zabavme sa

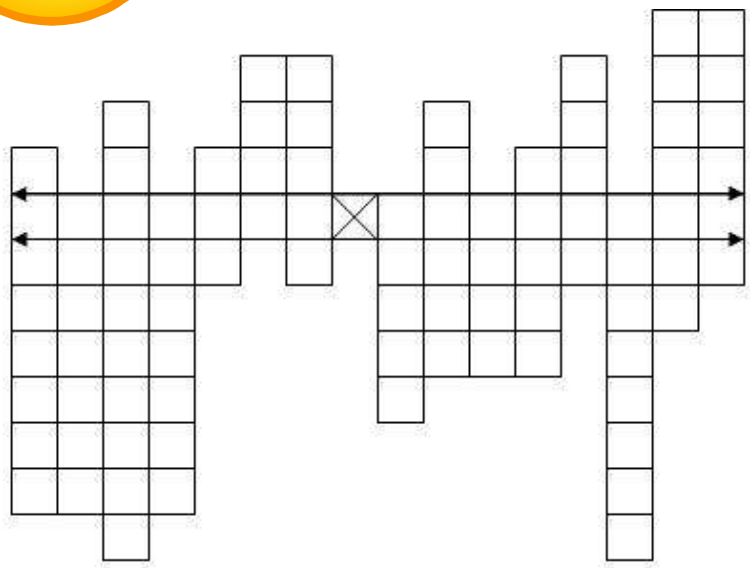

1. Ten, kto pomáha učiteľovi
2. Opak pozitívu
3. V Jaslovských Bohuniciach je jadrová...
4. Mesto, kde zvyčajne žijú celebrity v Amerike
5. Cestujeme s ňou po vode
6. Topánky patria do...
7. Druh epiky
8. Minerály a horniny sú...
9. Druh hudby
10. Vedci sú...
11. Ľudský orgán
12. Dravý vták
13. Vidí do budúcna
14. Potopila sa 14.04.1912
15. Má meniny 07. 04.